

MAGYAR KÜRIR.

N^{r.} 12.

Indult Bétsből, Kedden, Februárius' 12-dikén, 1828.

B é t s.

A' mai nap örömmek és háládatosságnak Innepe az Ausztriai Birodalom sok millió Lakosainak szíveikben. Elérték ugyanis' ezt az óhajtott napot, mellyen Ó Tsászári Királyi Felségének hív-Alattvalói azon való tiszta örömölnék bizonyosságait adhatják, 's egyszersmind Isten eránt tartozó szívbeli buzgó háládatosságokat kiönthetik, hogy a' Mindenható, Felséges Fejedelmünknek drága életét, Alattvalóinak javokra 's boldogításokra megtartván, ma szeretett Országló Tsászárnak 's Királyoknak születése napját hatvanodíkszor innepelhetik. Midőn tehát milliomm lelkék adnak hálát az Egek Urának abbéli kegyelméért, hogy kegyes Fejedelmünknek életét sok viszontagságok között is, mellyeket hív alattvalóiért erős lélekkel kiállott, eddig megtartotta; midőn buzgó foházkodásait azert újítják meg eszedve Isten előtt, hogy országló jó Fejedelmünket a' mi javunkra tovább is hoszszú élettel 's egészséggel áldja meg, 's így ezen nevezetes napotöröm és háládatosság innepévé szentelik: mi is hasonló buzgó indulatunknak eleget akarván tenni, a' következő sorokban öntjük ki szívünk belső érzéseit érdemes Olvasóink előtt, reménylven, hogy ezeknek híjánosságait akaratumk jóságáért elnézni készek lesznek.

Mint a' hegyen álló Tzedrus, ha kiállta az öszve-
Zúdukt szélveszek és dühös Orkán ostroma súllyát,
Mélyebb 's tartósabb gyökeret vér, és a' hegy' apró
Fái felett a' felhők közzé rejti fejét el;
Mint a' Nap, mikor a' felhők közzül lüderülhet,
Mellyekben áldott fényjét elrejtve borongott,
Tisztább 's vídámabb fényel tündöklék az Egen,
'S újra az ő sugárainak roppant özönében
Úszó földre erőt, áldást, és életet áraszt:
Úgy ülsz, Felséges Tsászár! jó Attya Hazánknak
Elhúnyt és áldott emlékezetű Öseidnek
Tronussába' ditső és tellyes fénybe ragyogva.
Mert bár egy hal sors a' másikat érte feletted,
Bár terhes felhők tornyoztak egére Hazánknak,
Mellyek Trónusodat végromlással fenyegettek;
A' sok ezernyi ezer gonoszok trutzzára meg állt az,
Mint a' kőszál a' tenger közepén a' habok közt,

Mert az Igazság volt a' gyámola 's Talp-köve annak.
 A' Vallás 's Szeretet Véd-Angyali őrizetere
 Részen állottak, — 's az Igazság szent ügye győzött.
 A' dühös ellenség; noha már Európa határit
 Egy sebesen rohanó árvíz módjára borítá,
 És soldéle veszélyt árasztott árva Hazánkra:
 Szégyennel tért vissza, 's az ijjesztő zivatarnak
 Eltűnése után Békesség tsillaga fénylik.
 'S hogy TE, — ki mint híven szeretett Néped kegyes Attya
 Vállaidon együtt hordtad velek annyi bajoknak
 Terheit és az erőtlenekeket tsüggedni nem hagytad
 Sőt érttek betses életedett kotzkára vetetted —
 A' Békességnek kóstolnád drága gyümölcset:
 Ime az Eg méltóképpen meg is álda napoknak
 Hoszsúságával, hogy míg tartand a' Halandók
 Földén Virtussal tündöklő Pályafutásod,
 Mennyei édességgel ihassd poharát az Örömnök,
 Mellynek tellyes mértékét a' Tsillagokon túl
 Vészed majd a' többi ditső Lelkek seregében.
 Oh későre haladjon az a' nap, melly az Egeknek
 Tiszta lakóhelyiben, honnan mi közinkbe leszálltál,
 Téged' viszza viszen. Fejedet koszorúzza borostyán;
 Trónusodat, mellynél áldás forrása buzog ki,
 Végye körül tartós Boldogság' fényje, Ditsőség
 Így zeng, — és buzgó hálákat az Egre botsát fel,
 E' rég' óhajtott jeles Innepi Napnak örülvén —
 A' melly azon áldott órát juttatja eszünkbe,
 Mellyben Népednek boldogságára születél —
 Így zeng Austria, melly Téged tart hív kebelében,
 És a' szives örömben részt-vévő Stiriának
 Bértzei százszorosan ekhózzák viszza az Eljen-t,
 A' köz öröm 's háládatos érzés ím az Oiasz Nép
 Bájos Lantosait fellengős dallra hevíti,
 A' kiket a' buzgó Tsehek is vetekedve követvén,
 Oltárrá válik minden Jobbágyi igaz Szív,
 Rajta Hűségnek 's Szeretnek szent tüze lángol.
 Nagy Felség! méltán szeretett Fejedelme Hazánknak,
 Ime azon soha el nem hervadható Koszorúhoz
 Mellyet Híveid a' mai nap' számodra kötöznek,
 Hunnia Pindusiról egynéhány gyenge Virágszál!
 Hunnia termé ezt, melly jó Fejedelmihe' vonzó
 Hűségben, sok más Nemzetnek mustra lehetne.
 Hunnia, melly Tsászári Királyi ditső Koronának
 Mindég egy marad a' legszebb Gyémántjai között.
 Felséges Tsászár! Magyarok kegyes Attya Királyja

Ambár olly sok jök áradtak Tőled Hazánkra
 Hogy Neved élni fog a' Magyarok Szívébe' öröklé:
 Oh de az Eg még nagy dolgok véghez vitelére
 Tarta meg, a' mélység örvényjéből kiragadván.
 Hajtsd hát végre ditső szándékokat hív Magyarúddal
 Mint egy érzékeny szívű és bölts Atya, a' ki
 Minden gyermekeit forró szeretettel ölelvén,
 Tsókjait, áldását egyformán osztja közöttök;
 Nyomd rá Polgári Alkotmányjára Hazánknak
 Embereket szerető Szívednek, igaz Fejedelmi
 Böltségednek maradandó drága Petsétjét.
 Hogy míg a' Magyar egy ígét ejt Nemzeti nyelven
 Még tsetsemőit is illy hangokra tanítsa: FERENTZBEN
 Aldattunk meg, azért, Neve áldott légyen örökké!

Nagy Britannia

A' Jan. 25-dikén tartott Kabinét-Gyűlésben, hol azon Királyi Beszéd felett volt a' tanátskozás, mellyel Jan. 29-dikén a' Parlamentnek kelle vala megnyittatni az új Ministernek mind jelen voltak. Másnap Windsorban a' még eddig fel nem esküdt Ministerek: Peel Úr, mint Belső Minister, Lord Bathurst mint a' titkos Tanács Elölülője, Lord Ellenborough mint titkos Petsét-örző, 's Gróf Aberdeen mint a' Lancasteri Hertzegség Cancellarius, a' Király kezébe a' hitet le-tették. Az Irlandiai Katholikusok dolgára nézve a' Ministerium következőképpen van megoszolva: Az Emancipatio mellett vannak: Gróf Dudley, Lord Melville; Lord Ellenborough Grant Úr, Gróf Aberdeen, Lord Palmerston, és Huskisson Úr. — Az Emancipationnak ellene vannak: Hertzeg Wellington, Gróf Bathurst, Goulburn Úr, Lord Lyndhurst, Peel Úr, és Herries Úr, úgy hogy a' külobbözés tsak azon a' lábon áll, mellyen a' közelebbi Ministeriumban állott. Hertz. Wellington a' Fő Vezérséget a' szárazon való Seregnél letette; és helyébe egy Bízlosság neveztetett ki, melly Lord

Beresford, Murray, és Taylor Urakból áll. —

Londonból Jan. 30 dikán. Itt következik azon Beszédnek magyarázata, mellyel Jan. 29-dikén egy Királyi Biztosság az Anglus Parlamentom Uléseit megnyitotta. — Ezen Beszédet a' Párisi Gazette de France (Frantzia Újság) hirdette ki legelőször; mellynek Iróihoz ezt, Londonból Párisba, egy siető Posta huszonhét óra alatt vitte meg.

Lordok és Urak!

„Ő Felsege parantsolatjából jelentjük az Uraknak, hogy ő Felségét minden külső Országi Fejedelmek és Státusok abbeli kívánságok felől teszlik folyvást bizonyossá, hogy barátságos egyetértéseket ezen Országgal fenntartandják; és hogy az Európai nagy Hatalmasságoknak, szintűgy, valamint Ő Felségének szíveken fekszik, minden pontokra nézve, mellyek a' békesség fenntartására arányoznak, egyezőleg munkálkodni.“

„Régolta fájdalommal szemlélte Ő Felsege Európa napkeleti környülállásainak állapotját.“

„Több esztendeje már, miólta, a' Fényes Porta és a' Görög Tartományok 's Szigetek lakosai viaskodnak egymás-

sal, úgy, hogy mind a' két-rész b^orzasztó tetteket követ el.“

„Ezen viaskodás folyta alatt az ügy-be nem avatkozott Statusok Jussaik, 's a' pallérozott Nemzetek közösüléseiket fenntartó törvények több ízben megsértettek, és az Ő Felsége Alativalóinak békességes kereskedése sokszor megháborított 's a' rablásoknak kitétetett, melly igen gyakran erőszakos és kegyetlen tettek miatt még rosszabb állapotra jutott.“

„Ohajva kívánta Ő Felsége, hogy ezen nyomorgattatásoknak vége szakadna, és hogy az ellenségeskedésektől elválhatatlan veszedelmek elháríttatnának, mellyek Európa közönséges békességét már tsak egyedül tsorbították.“

„Minekutánna Ő Felségét a' Görögök hathatósan kérték, hogy magát közvetvén, velek a' Fényes Portát békéltetné össze; Ő Felsége ez eránt először az Orosz Tsászárral, későbbben pedig Ő Tsászári Felségével, és a' Frantzia Tsászárral együtt ennek módja felől tanácskozott.“

Ő Felsége megparantsolta, hogy az ezt tárgyázó Protokollum mássa, mellynek az Ő Felsége és a' Fels. Orosz Tsászárnak meghatalmazott Kötvecik, April. 4-dikén 1826-ban magokat Petersburgban aláírták, valamint azon Szövetkezés mássa is, melly Ő Felsége, és a' Tuileri 's Sz. Petersburgi Udvarok között Jul. 6-dikán 1827-ben kötöttett, az Uraknak eléjébe terjesztessenek.“

„Azon végrehajló eszközök, mellyek a' Szövetség tzéljának elérésére meghatározottak, munkába vétetvén, egy összeütközés adta elő magát a' Szövetséges Hatalmasságok 's az Ottomanus Porta hajósseregei között a' Navarini kikötőhelyben, melly Ő Felsége előtt egészen váratlan volt.“

Jöllehet az egyesült hajóssereg magát vitézül viselte; mindazáltal nagyon

sajnálja Ő Felsége, hogy ez a' viadategy régi Szövetségesenektengeri erejével történt, 's még máig is nagy reménysége vagyon a' felől, hogy ezen kedvetlentörténet több ellenségeskedést nem von maga után, és hogy a' Porta 's a' Görögök között fennforgó békételenkedések barátságos úton médon leendő eligazításában ez akadályúl nem lésson, mellyre hogy mind a' két ellenkező fél reáálljon, azt önnön és közös haszonjavok kívánja.“

„Azomban hogy Ő Felsége azt, a' mire magát kötelezte, adott Nemzeti Szava mellett híven megmaradván, állhatatosan teljesíteni fogja; soha azon nagy tzélokot, mellyeknek elérésükre arányzott minden erőlködéseit, szeméi elől el nem veszi, — hogy az ellenséges felek között a' viaskodásoknak vége szakadjon, — hogy jövődöbéli költönös öszvetketések állandóan meghatározottassék, — és hogy Európa tsendessége azon alapokra visszaállítva, mellyekre azt az utolsó békességes szövetség helyhezeltette, fenntartassék.“

„Ő Felsége nagy megelégedésnek érzésével jelentheti az Uraknak, hogy azon tzélok, mellyekre nézve Ő Felsége, a' Lisbonai Udvar kívánsága szerént, hadi erőt küldött Portugalliába, elérödték. Minthogy tehát a' leköteltetéseket, mellyeket a' hívség kívánt, teljesítették, és Portugalliának bátorsága 's függetlensége ment; kiadta Ő Felsége a' parantsolatot, hogy a' melly sereg osztályok most azon Országban vannak, onnan haladéknélkül kihozattassanak.“

„Ő Felsége rendelése szerént kötelesek vagyunk az Uraknak jelenteni; hogy Ő Felsége a' Braziliai Tsászárral és a' Mexicói egyesült Státusoldkal kereskedésheli egységre lépett. Ezen egység párja, Ő Felsége parantsolatjából az Uraknak elejébe fog terjesztetni.“

„Uraim! Alsó Házbeli Urak! Ó Felsége azt paránsolta, hogy a' folyó esztendőre megkívántató költség mennyisége az Uraknak elejékbe terjesztessék. Ez a' felszámolás a' mennyiben tsak a' Státus szükségai engedték, minden tekintetben a' takarékosagra figyelmeztvő készült.“

„Elönkte szabta Ó Felsége, hogy mi az Ország Jövedelme és Költsége mennyiségének megvizsgálását az Urak minél elebbivaló figyelmetességébe ajánljuk.“

„Meg van Ó Felsége győződve a' felől, hogy az Urak örömmel fogják tapasztalni, hogy, noha a' Jövedelemnek némelly ágai kevesedtek; mégis a' Jövedelem öszveséges summája, az utolsó esztendőben, az eleinte való várakozást nem tsalta meg.“

„Lordok! és Urak! Ó Felsége parantsolatjából adjuk az Uraknak tudtokra, hogy a' Nagy Britauniai készítmények legaavezetesebb tizkelyeinek külföldre való kihordása szembeütőleg megszaporodott. A' mi külföldi kereskedésünknek ezen javulása a' Népnak általjában több foglalatosságot adott, és örvendetes bizonyosága annak, hogy a' kereskedésbeli nyomattatások, mellyek nem régiben a' Nemzeti szorgalmon mély sebetket ejtettek, folyvást szűnnek.“

„Ó Felsége meghagyásából bizonyosokká teszszük az Urakat a' felől, hogy a' Király teljes bizodalmit helyhezseti az Uraknak szakadatlan munkálkodásaikba, melly szerént minden rendű Alattvalóinak sorsokat jovítani és Ó Felsége gondoskodásának nagy tzeljät — Népnak javát és boldogulását — előmozdítani igyekeznek.“

Frantzia Ország.

Végezete a' Lyoni Gazette Univerzelle Előadásának, melly a' M. Kurír 11 száma 85-dik lapján félbeszakasztott.

„Iné, az elmúltak, most egyszerre; ezen, minden régit fennyen megvetők előtt szentekké lesznek; az önkéntiségnek minden hagyományi a' hatalmaskodásnak minden erőszakoskodásai, a' revolúciónak minden rettentései előállítatnak a' Vallásnak ellenére. A' határtalan hatalomnak legkitsapongóbb tettei, a' Parlamentom végzése, — mellyek akkor a' Felsőség jussainak és parantsolatának ellenére hozatván, valóságos árulási tettek — előkerestetnek és valamellyik hatalom-bitanglott gyűlésnek elvetemedett végzéséhez; mellyet az akkori időnek országértvényes hatalomkarja meg sem erősített *) káptsoltatnak. A' Tsászári Hatalmaskodásnak Végzése, — melly tsakugyan több türedelmet mutatott, mint ma' mutatni akarnak. — segítik és fejezik be ezen erős okoskodást; és, az ön kénynek, a' lázzadásnak, az árulásnak és a' Despotismusnak, ezen öszveszövetkezése előtt hátráljon a' Szabadság egy kérdésével, mellyben annak jussai legnyilvánóságosabbak, haszonjai legszentebbek, holott mind kettő a' Státus törvényeivel, az Ország javával, a' legjózanabb, és tiszteletet érdemlő közönséges gondolkozással tökéletesen meg egyeznek. A' dologba mélyen bétáló férfiak tudják azt, hogy hova tzelöz tulajdonképpen a' Pártoskodás, midőn az, a' vallásos társaságokat megtámadja; és ezen tekintetben, a' jelen való esetet még fontosabbnak fogják azok tartani. Annyi bizonyos, hogy már ma' lehetetlen ezt a' kérdést, a' pártoskodók értelmek szerént, a' Jusztitz Ministernek kerengő-írása által megfejteni; ezt ezen értelemben tsak egy revolúzio döntheti el.“

Azon Biztosság, mellyet a' Király a' Jusztitz-Ministernek Gróf Portalis-

*) az August. 18-dikán 1792-ben hozott törvény.

nak tanásából a' Kisebbségi Papi Seminari-
umok dolgában kinevezett, Jan. 30-kán
tartotta első Ülését. A' Párisi Ersek és
a' Beauvaisi Püspök felől azt állítot-
ták, hogy a' Biztosság munkájában nem
akarnának részt venni; azomban az Ülé-
sen mind a' kettő jelen volt. — Gróf
Faucigny Lucinge a' Bordeauxi
Hertzeg segédje, egy a' Barbarossa
Fridrik Tsászártól 1170-ben az ő Fa-
miliájának adott Oklevélnél fogva meg-
nyerte, hogy Hertzegi titulust viselhes-
sen. — A' közelgető Parlament-gyűlés-
re mindenfelől gyűlnek a' Követek Pá-
risba. Jan. 28-kán már 209-en jelentet-
ték hé a' Quaesturánál megérkezéseket.

Montlosier Úr a' Constitutionell nevű Újság-leveél Közös Írójává
lett. Erről a' Gazette de France,
Jan. 30-káról, azt mondja: „Gróf Mont-
losier ma lépe a' Constitutionell
Írói közzé, hogy, a' mint mondja, a'
Frantzia ország állapotjára első pil-
lantatot vessen. Egy félig nevelsés-
ges, félig nyomorult hangon, a' mint
vetélkedő társai állítják, felszólítja a'
Monarchia segedelmére a' Jakobinusok-
kat, mint hajdan hívta vala a' Kiköltöz-
tek védelmére a' sok Hapuztinusok se-
regét. Azt mondja ő, hogy ötöt tsak té-
velyedségből számlálhatták a' Revolutioná-
lisok közzé; és annak egyedül való oka
a' Talentumok Energiája és a'
Characterok türehetlensége;
's hogy ő az egész Jelenést úgy nézi,
mint valami Szembekötősdit, a' hol,
a' kinek a' szeme hé van kötve,
a' másikat nyomja, taszítja, a'
nélkül hogy tudná: mit tsinál
Ebben mi is az ő értelmén vagyunk,
tsak azt szeretnénk tőle megkérdeni,
hogy vallyon ő maga is, ezen játékban,
mikor a' setétben botorkála, nem valami
álom-képet fogott e' el valóságának.
— Már akár mint légyen a' dolog, Mont-

losier Úr jelenti, hogy egy öreg Emi-
grans a' Constitutionellel ma ke-
zet fogott, 's hogy az öreg Emigrans
megütközött rajta, látván azon veszedel-
meket, mellyek a' Királyt fenyegetik!
Azt állítja Montlosier Úr, hogy a'
voltt Ministerium bizonyos dolgokban
ritka ügyességet mutatott; sőt, a' mint
beszéli, Villele Úrnak az utolsó Parla-
ment Ülésben mondott Lakonikus be-
szédét, mint a' maga nemében tökéle-
tesség mustráját, Ő üveg és ráma
alá tétette. De, a' mint mondja, a'
józan emberi ész nem volt meg azon
Ministeriumnál. Montlosier Úr, a' ki an-
nak már próbáját adta, árúlja böltsé-
ségét, 's azon kezdi, hogy az Új Mi-
nisteriumhoz fordulván így kiált fel:
„Te Ministerium-forma! — a' mit én ma
„pillantok meg; több vagy e te egy pusztá
„árnyéknál!“ Ezen tsudálatos kérdés
után, annak megmutatására, hogy ezen
Ministerium nem pusztá árnyék, kijegy-
zi elébe a' hivatalos foglalatosságot;
mellyben eljárni tartozik, eképpen: „Ti
„tartoztok nekünk gondolataitokat limu-
„tatni mint Resultatamot, melly a' Vén-
„ségnek tulajdona, és azon böltségségnek,
„mellyet a' szív jósága és a' jámbor ter-
„mészeteknek esmérte és belátása ad.“
— Ha a' Ministerium ezen Megszólítá-
tásból valamit megtud érteni, nagy bi-
zonzását adja éleslátásának. Mi, a' kik
örömet kívánunk tanúlni, imé a' Mont-
losier Úr munkájának egy Exemplár-
ját jutalmul felteszszük annak, a' ki ezen
világossággal teljes Megszólítást úgy le-
tudja fordítani, hogy mi annak értel-
mét vehessük.“

Továbbá felhossa a' Gazette de Fran-
ce ezen tzim alatt: Újság-leveélbeli
Hírek az Oppositionalis Újság levelek-
ből a' következő helyeket:

Constitutionell: Azt mond-
ják, hogy a' Ministerek közzül kettő,

a' kikhez legtöbb a' közönséges bizodalom (Portalis és Roy), kétszer akarták hivataljokat letenni. Felő, hogy ismét előjönnek az 1815-diki Személyek, a' kik az alkalmatosságot kedvezőnek látják tzéljuk elérésére.

Quotidienné: Azt híreltik, hogy de la Bourdonnaye és de Lalot Urak bizonyosan a' Ministeriumba lépnek.

Courier Français: Bizonyosnak állítják, hogy némelly Ministerék foglalatosságaikból haza térvén, Felsőbb parantsolatra Portefeuillejeket (hivatalos táskáikat) hátra hagyták, mellyeket kétség kívül vizgálat alá vesznek; s' azt vétik utánna, hogy azon Uraknak a' Characterével nem egyezne meg, most már másodszer hagyni magokat megvizgálatni.

Német Ország.

A' Bádeni Nagy Hertzeg a' folyó Februárius 25-kére Nemzeti Gyűlést hirdette. A' Gyűlést hirdető parantsolat e' volt: „Lajos, s' a' l. Mi elvégeztük, hogy a' jövő Febr. 25-kére a' mi hűség, Státusainkat egybehívjuk. Annálfogva minden Tagjait azoknak ezennel meghívjuk, hogy a' nevezett napon megjelenjenek. A' Gyűlés két hónapig fog tartani. Költ Carlsruhéban Jan. 17-kén 1828. Lajos“ —

Ausztriai Ts. K. Belső Titkos Tanácsos Báro Münch-Bellinghausen Ó Exoja; ki a' Német Szövetségénél Előülő Kóvet, Jan. 30-dikán estve Bétsből Frankfurthba megérkezett.

Drezdában Jan. 17-kén az Elba vize annyira meg-áradt, hogy tsak hirtelen 10 lábnyit nőtt. A' Weiseritz melly a' Város nyugoti oldalánál az Elhába szakad, a' jeget a' kis hídnál úgy felhalmozta, hogy a' víz nem mehetett és vissza folyván Fridrik Városát és a'

szomszéd külső Városokat előntötte. A' kárt annyival inkább lehet sajnálni, mivel az ott lakó emberek többnyire mind szegények, kiknek a' nagy hidegben (16° a' jégpont alatt) nem volt magokat hol megvonni. Másnap a' Király maga megjelent a' szerentséltenség helyén és rendeléseket tététt a' megkárosodottak felségelésére.

Orosz Birodalom.

Hertzeg Dmitri Muruza, — kérésére — az Orosz Jobbágyok közzé felvétetett és Status Tanácsossá nevezetett. — A' Dorpáti Universitas Dec. 24-dikén innepelte felállittatásának 25-dik esztendejét. Melly alkalmatossággal a' következendő külső Országi Tudósoknak adtak Doctori Diplomát: A' Brémai Első papnak Mencke u' Gottfriednek, mint Theologiae Doctornak; a' Római Vatikánum Bibliothekariusának Angelo Mainak, mint Juris Doctornak; a' Burkus Országi Királyi Kamarás és Keresztes Vitéz Humboldt Sándornak, mint Medicinac Doctornak; végre Sachsen-Weimari Hertzeg Bernhard Ó Magasságának, a' Stokholmi Professornak Berzeliusnak, és a' Königsbergi Professornak Besselnek, mint Philosophiae Doctoroknak.

Az Antwerpiában felállott Fekete-Tengeri Kereskedő Társaságnak megengedődött 15 esztendőre, hogy Odessában Fő Comp toirt (Íróhivatalt) tartson.

Spanyol Amerika.

Mexiko. Novemb. 12-dikén a' Békételenek fegyveres kézzel Valladolídra, mentek, — 50 Leguasra (1/4 mértföldre) innen, — hol az ott fekvő katonasággal egyet értve a' Kormányzót Castrot letették, és helyébe valami Salgado nevű embert választottak, a' ki mindjárt Megye-gyűlést hirdette.

tett. A' Követek 4 óraker gyűltek öszve, és hat óraker törvényt hoztak, hogy „minden nótelen és 30 esztendőn alól lévő Spanyolok egy hónap alatt az Országból kitakarodjanak“ Melly törvényt az új Kormányozó is tsak hamar meg erősített. — Az ezen történet meg vizsgálására kinevezett Biztosság Nov. 17 dikén adta-bé az ide való Fő Tanátsnak az ezt illető Jelentést, mellýnek értelme a' volt: „hogy mivel az említett Törvényt Fegyveres Erőszak tsikarta ki a' Megye-gyűléstől, annak ereje nem lehet 's annál fogva azt vissza kell vonni“ De a' Fő Tanáts ezt az ajánlást nem fogadta el, azt adván okúl, hogy az említett törvényt nem a' Fegyveres Erő befolyásánál fogva hozták. — Nov. 21-dikén a' Nagy Britanniával kötött Egyességet, melly az Egyesült Megyék Kormányozóinak hivatalosan meg van küldve; a' Városban (Mexikóban) nagy pompával, Tábori mu'sika és ágyu durrogások közt hirdették ki.

Oaxaca (Mexikói Köz Társaság)
Nov. 25-dikén.

Oaxacaba, az ott fekvő katonaság azt a' hírt hallván, hogy a' Nemzeti Gyűlés nem akarja az Európai Spanyolokat kiűzni, egy hazai Juntát (Tiszti-Széket) állított fel, melly azt nyilatkozattatta ki, hogy ő elégséges hatalommal bír a' Haza javának munkálására, 's annak következtetésében törvényt hozott a' Spanyolok kihajtása felől. Hasonló történt Quanaajuato Megyében. —

Dec. 1-ső napján az a' hír futamodott el a' Városban hogy minden Mexikói Lakosok éjjeli 10 óraker a' piacon egybe fognak gyűlni és a' Spanyoloknak a' Köztársaságból való kihajtását

nagy lármával fogják kívánni. A' Városi Tiszt-Viselők egyszerre öszvegyűltek, kiknek a' piacon felgyűlt, mintegy 150 emberből álló, és a' szokott Vivátokat kiáltzó sokaság néhány kiválasztott Követei által egy Esedező Írást nyujtott be. A' Tisztviselők, rövid tanátskozszt után a' X alapai Nemzeti gyűléshez sebes postát küldöttek. A' Választ mindenszem pillantásban várják. Alkalmast a' lesz a' dolog kimenetele, hogy minden Spanyolnak ki kell menni Mexikóból.

Magyar Ország.

Füßröl, Bars Vármegyéből.

Tekintetes Galanthai Balogh Krisztof, Lörincz és János Urak, több Tekintetes Vármegyék' elsőrendű Táblabíráji, kik hazai Literatúránknak és a' szabad Művészeteknek buzgó kedvellői 's előmozdítói, fiúi tiszteleteket és szereteteket néhai édes Atyjok Tekintetes Galanthai Balogh János Úr, több Tekintetes Vármegyék' elsőrangú Táblabírája, 's Tekintetes Bars Vármegye' volt Országgyűlési Első Követje eránt bebizonyítani kívánván, Annak emlékeztetére, Füßön, hol az Idvezült' tetemei fekszenek, egy felállítandó díszes szobrot magyar körülírással, honi Művésznök Ns. Ferenczy Ferencz Úr által készítettnek. Nem mulatjuk el továbbá érdemes Olvasóinkat a' felől is tudósítani, hogy a' nevezett néhai derék Férjfiú életét, képének kömetszetét, kéziratomását és nemzetségi tsimerét a' múlt Országgyűlés' ditső Tagjainak megtisztetésekre intézett betses Memzeti-Munka, a' Magyar Pántheon rövid időn közzéni fogja.

Szerkeztető és Kiadó Márton J. ó's. e. f, Professor.

Nyomatató Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro. 752.)